

šamy šyn, jeje jadno dře razone a pošluschnje gole, jeje wjašele a troscht, jeje kij a potykaž jej ^{šyn} hufšel jo, a až wona niž jano jadna spuschežona hudoma, ale něto teke jadna hobtužona mašch běšcho, kotaraž togo šyna šwojogo žywota k tomu rowu pschewožišch dejascho. Wona zhnascho s tym to, zož my naschym nabogim pschijaschelam winowate šmy; pscheto tač žějo Sirach (38, 16. 17): „Mojo gole, gaž něcht humro, ga hoplakaj a hobžakuj jogo, aby še tebe welika lutoščž dostala, (a huchobal jogo schělo, ako še škuscha, a sporaj jogo pschistožne do rowa.) Ty dejšch plakasch a hutschobne tužny bysch, a žalowasch, ja tym ako won jo byk.“ To dejmy zhnisch, dokulaž teke jich schělo jadno hobydleńe togo šwětego Ducha běšcho, a sašej gorějstanusch bužo, a dokulž jich duscha něšmertna jo. Tam plakascho Rahel nad šwojimi žišchimi, a něšchěšcho še dasch troschtowasch. Och šwoje žišchi, šwoje starejšche, bratschi a šotschi a nejlepšche pschijaschele nenažějužy, napšchišmo a ješno sgubisch, kaka tužyža! Kač bėže pschi tom te dšy s wozowu! Kač škodki pač nějo teke ten troscht, kotaryž nam ten něbjaski troschtar dajo, gaž won žějo: „Ja šom to zgnik, ja, twoj a twojich pschijaschelow nejlepšchy pschijaschel, ja šom jich wot schyknogo stego humogk, ja šom hišcheži žywy, a něbudu schi spuschežišch. To schtunda pschižo, we kotarejž woni sašej gorějstanusch budu, a ja tebe twojogo šyna a pschijaschela sašej dasch, a waš na něbju sgromazišch a niernerne rošwjašelisch budu.

Mogala ty, plakuža duscha, tych sbožnych głoš šlyšchasch, woni by schi tač pschiwokali:

My šmy we mēre! Sajšchla jo bol a šmiersch;